

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 czerwca 2013 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. domagał się zasądzenia od W. M. łącznej kwoty 837,04 złotych na którą składała się kwota kapitału w wysokości 442,70 zł. z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 25 czerwca 2013 r. od dnia zapłaty, odsetki umowne w wysokości 0,00 zł., odsetki karne w wysokości 304,64 zł. oraz koszty windykacji w wysokości 89,70 zł. Dodatkowo powód domagał się zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów sądowych w wysokości 30 zł. oraz zasądzenia zwrotu innych kosztów w kwocie 0,54 zł. (eCard).

W uzasadnieniu pisma inicjator postępowania wskazał, że dochodzona kwota stanowi niespłaconą należność wynikającą z zawartej przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank S.A. z siedzibą we W. w dniu 19 grudnia 2008 r. umowy kredytu nr KR\ (...). Wierzytelność wobec pozwanego była przedmiotem umowy cesji z dnia 07 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy L.VI Wydział Cywilny w L. nakazem zapłaty z dnia 13 września 2013 roku, wydanym w sprawie VI Nc-e (...) w postępowaniu upominawczym nakazał pozwanemu W. M. aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaciła powodowi łączną kwotę 837,04 zł. oraz kwotę 30,54 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu albo w tym terminie wniósł sprzeciw (k. 4).

Pismem, które do Sądu Rejonowego L.VI Wydział Cywilny w L. wpłynęło w dniu 02 października 2013 r. pozwany W. M. wniósł sprzeciw od wydanego przeciwko niemu nakazu zapłaty (k. 4ver).

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podał, że kwota wskazana w nakazie zapłaty na skutek działań pierwotnego wierzyciela (...) Banku) jest już egzekwowana - zgodnie z tytułem wykonawczym wystawionymi przeciwko pozwanemu - przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S.. Jak podnosił pozwany W. M. ponowna egzekucja komornicza jest niezasadna i przy niedochowaniu staranności doprowadzi do zdublowania sprawy.

Sąd Rejonowy L.w L.VI Wydział Cywilny postanowieniem wydanym w dniu 03 października 2013 r. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu przez pozwanego i utratę mocy nakazu zapłaty w całości, po czym przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w S. (k. 6ver).

Zarządzeniem z dnia 08 listopada 2013 roku pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełnienia pozwu na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. między innymi poprzez zgłoszenie okoliczności faktycznych, zarzutów i wniosków dowodowych w terminie dwutygodniowym, pod rygorem ich pominięcia (k. 9).

W pozwie wniesionym w odpowiedzi na w/w wezwanie na urzędowym formularzu dnia 27 listopada 2013 roku reprezentujący powoda pełnomocnik na dowód istnienia oraz rozmiaru obciążającej pozwanego względem inicjatora postępowania należności powołał umowę kredytu zawartą przez pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. z pozwanym W. M. z dnia 19 grudnia 2008 r., nr KR\ (...) (k. 16-17), umowę cesji wierzytelności z dnia 07 czerwca 2013 r. (k. 18-21), przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 10 czerwca 2013 r. (k. 22), zawiadomienie pozwanego o cesji wierzytelności (k. 23).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 19 grudnia 2008 r. W. M. zawarł z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę kredytu na zakup towarów i usług nr KR\ (...) (dowód: umowa kredytu z dnia 19 grudnia 2008 r., nr KR\ (...), k. 16-17).

Z uwagi na nieterminowe regulowanie zaległości pismem z dnia 27 maja 2010 r. (...) Bank S.A. wypowiedział W. M. umowę kredytu i wezwał pozwanego do zapłaty ciężącego na nim zadłużenia.

Umową cesji z dnia 07 czerwca 2013 r. powód nabył wierzytelność pozwanego od (...) Bank S.A. z siedzibą we W. (dowód: umowa cesji wierzytelności z dnia 07 czerwca 2013 r., k. 18-21).

Pismem z dnia 10 czerwca 2013 r., stanowiącym jednocześnie wezwanie do zapłaty powód wezwał pozwanego do zapłaty należności w kwocie 844,33 zł.

Zaprezentowany stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z dokumentów: umowy kredytu z dnia 19 grudnia 2008 r., nr KR\ (...) (k. 16-17), umowy cesji wierzytelności z dnia 07 czerwca 2013 r. (k. 18-21), zawiadomienia pozwanego o cesji wierzytelności (k. 23), przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 10 czerwca 2013 r. (k. 22).

W ocenie Sądu wytoczone powództwo podlegało uwzględnieniu.

W świetle przepisu 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). Ponadto, jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony (art. 511 k.c.).

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności dokumentów załączonych do pozwu: umowy kredytu z dnia 19 grudnia 2008 r., nr KR\ (...) (k. 16-17), umowy cesji wierzytelności z dnia 07 czerwca 2013 r. (k. 18-21), zawiadomienia pozwanego o cesji wierzytelności (k. 23), przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 10 czerwca 2013 r. (k. 22) stwierdzić należy, że dokumenty przedłożone przez powoda potwierdzają skuteczność dokonanego przelewu wierzytelności jak i zasadność wytoczonego powództwa.

W toku postępowania, pozwany nie kwestionował ani faktu zawarcia umowy kredytu ani też wskazanej przez powoda w pozwie wysokości należnej spłaty. Przedstawione przez stronę powodową dokumenty jednoznacznie potwierdzają zarówno fakt zawarcia umowy kredytu, jak i jego niespłacenia. Sąd w pełni dał im wiarę, chociażby wobec nieprzedstawienia dowodów przeciwnych.

Pozwany W. M. nie wskazał dowodów przeciwnych, które by zwalniały go z zobowiązania wobec powoda. Pozwany w złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty podał, iż dochodzona od niego należność jest już egzekwowana na podstawie wcześniej wystawionego tytułu wykonawczego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S..

W ocenie Sądu trudno jest nadać walor dowodowy oświadczeniu pozwanego o prowadzeniu przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na wniosek pierwotnego wierzyciela (...) Banku S.A. we W. wobec braku jakichkolwiek dowodów na poparcie tych twierdzeń. Sąd nie mógł wyrokować na podstawie dowodów, których istnienie i prawdziwość nie zostało przez stronę pozwaną w żaden sposób udowodnione.

Mając na względzie fakt przyznania przez pozwanego wszelkich podnoszonych przez stronę powodową twierdzeń, nie kwestionowania zasadności ani też wysokości dochodzonego roszczenia, Sąd podzielił stanowisko strony powodowej, uznał zasadność wytoczonego powództwa i orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c., a więc zgodnie z zasadą ponoszenia odpowiedzialności za wynik procesu.

Na powyższe koszty składała się uiszczona przez powoda opłata od pozwu w wysokości

30 zł. [ustalona na podstawie art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2010, Nr 90, poz. 594 j.t.)], opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości

180 zł. Te ostatnie ustalono na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461 j.t.).